

# Паниум — Он тоғызыншы саны

*Ұлылар: Антиох, Константин және соңғы Президент*

Jeff Pippenger

2026-03-01

Даниял 11-тараудың оннан он алтыншы аяттарын дұрыс бөлуінің кілті 1996 жылы «The Time of the End» журналы жарияланған кезде, осыдан отыз жылдан астам бұрын қолданылған негізгі пайғамбарлық қолданылымдардан табылады. Отыз жыл өткен соң, Жаратқан Ие 1831 жылы Миллериттік хабар ресімделгендей, тағы бір пайғамбарлық хабардың да ресімделуге тиіс екенін ашты. Осы отыз жылдың омега тарихында ресімделуге тиіс хабар Ислам жөніндегі бұрынғы бір хабардың түзетілуі ретінде, Жосия Литч арқылы бейнеленгендей, сондай-ақ жабық есік жөніндегі түзетілген хабар ретінде, он қыз туралы астарлы әңгіменің нышаны болып табылатын Самуэл Сноу арқылы бейнеленгендей көрсетілген. Мәсіх Өзінің сот ісін аяқтап жатқан кезде сынақ мерзімі есіктерінің біртіндеп жабылуы туралы ескертумен қатар жүретін Ислам жөніндегі хабар жарияланатын болады. Бұл хабар екі қырлы, оның ішкі және сыртқы желісі бар, ал бұлар, өз кезегінде, пайғамбарлық мөрі ашылған сайын әрдайым орын алатын үш сатылы сынау үдерісінің алғашқы екі қадамын бейнелейді; мұның мысалы — 2023 жылғы 31 желтоқсандағы Иса Мәсіхтің аяны.

«Ақырзаман уақыты» журналы 1989 жылғы ақырзаман уақытында мөрі ашылған Даниял кітабының он бірінші тарауының соңғы алты аятында бейнеленгендей, Америка үшін болашақтың негізгі шолуын қамтиды. Бұл журнал отыз жыл бойы жұртшылықтың қолында болды, бірақ журналдың басты тақырыптарының бірі, әсіресе Украинада, коммунизм мен католицизмнің ықпалындағы шіркеулер арасындағы діни күрес болғанын ешкім көрмеді. 1989 жылғы кезеңдегі сол діни шайқас Птолемей мен Ұзияхтың Иерусалимдегі ғибадатханада екеуі де көрсеткен бүлігі арқылы бейнеленген Путиннің діни күйреуінің мәнмәтінін түсіндіреді. Иерусалимдегі ғибадатхана Птолемейдің ғибадатханасы емес, Ұзияхтың ғибадатханасы болды. Путин де, Зеленский де бір ғибадатхананы екі түрлі жолмен арамдайды: бірі мысырлық ретінде, бірі яһуди ретінде.

1989 жылы оңтүстіктің патшасына қарсы күресіп жатқан шіркеу Католик шіркеуі еді. Неліктен олай болмасын? Францияның атеизмі 1798 жылы солтүстіктің патшасына өлім жарасын салды, ендеше папалық атеизмнің Католик шіркеуін, әсіресе Украинада, ұзақ уақыт бойы қудалағаны үшін кек қайтармасқа неге тиіс? Бұдан да маңыздысы — Украина туралы бұл айқын куәлік 1996 жылғы бір басылымнан келді, ал ол 1989 жылдың тарихы жөнінде зайырлы тарихшыларға сілтеме жасаған еді. Енді Жаратқан Ие қыркыншы аяттың жасырын тарихын ашып жатқандықтан, Ол Рафия шайқасы мен одан кейінгі оқиғалардың пайғамбарлық әрі тарихи мәнмәтінін көрсету үшін екі православ шіркеуінің арасындағы күреске нұсқады, әрі Ол осы үшін қажетті түсініктерді отыз жыл бұрын жарық көрген «Ақырзаман уақыты» журналында-ақ беріп қойған еді.

Наполеонның күйреуі Лениннің, Сталиннің және Кеңес Одағы жүйесінің біртіндеп күйреуімен сәйкес келеді. Пайғамбарлықтағы оңтүстік патшалық өз астанасын Ресейге көшірген кезде, 1917 жылы екі ірі төңкеріс болды. Біріншісі — патша тақтан тайдырылған кезде орын алған, Ресей революциясы деп аталатын оқиға; содан кейін сол жылдың өзінде 1917 жылдан 1922 жылға дейін созылған азамат соғысына алып келген Большевиктік революция болды. 1922 жылы Кеңес Одағы құрылды.

Ресейдің рухани тұрғыдағы оңтүстіктің патшасы ретіндегі бастауы азамат соғысына, содан кейін елдер конфедерациясының құрылуына алып келген екі сатылы революцияны білдірді. Кеңес Одағының күйреуі де екі сатыдан тұрды: ол 1989 жылғы 9 қарашада Берлин қабырғасының құлатылуынан басталып, кейін 1991 жылғы 31 желтоқсанда Кеңес Одағының тарауымен аяқталды. Ресейдің, яғни оңтүстіктің патшасының, соңғы билеушісі ретінде Владимир Путинге Ресейдің алғашқы билеушісі — Владимир Лениннің бейнесі тән болды.

Владимир «ұлы көсем» дегенді, ал Путин «жол» дегенді білдіреді. Ленин «ұлы өзен» дегенді білдіреді, бірақ Владимир Ленин өзінің шын аты — Владимир Ильич Ульяновты жасыру үшін Ленин деген есімді таңдады. Ильич «Ілиястың ұлы» дегенді, ал Ульянов «Ілиястың жас ұлы» дегенді білдіреді.

Жолдағы ұлы орыс көсемі, б.з.д. 217 жылғы Рафия шайқасымен бейнеленген тарихта, өзінің есімін жасырған Ресейдің алғашқы көсемі арқылы нышандалды; ол Владимир Ленин ретінде алып өзеннің ұлы көсемі болды. Есім — мінездің нышаны, сондықтан Владимирдің өзінің екі есімін жасыруы «Құдай — Жаратқан Ие» деген мағынаны білдіретін Ілияс арқылы бейнеленген мінезден гөрі, саяси ойдың ұлы өзенін таңдаған мінезді көрсетеді. Атеизмнің түбірі — Құдайды теріске шығару, ал атеизм — оңтүстіктің патшасының басты сипаты. Лениннің екінші және үшінші қойылған есімдері Ілиясты және оның ұлын айқындай түседі, ал Ресейдің оңтүстіктің патшасы ретіндегі соңы Рафия шайқасында жеңіске жеткен Птолемей IV арқылы бейнеленген; бірақ б.з.д. 200 жылы Паней шайқасында Антиох қайта оралғанда, сол кезде Птолемейдің бес жасар ұлы билік етіп тұрған еді. Лениннің бастапқы екі есімі Ілиясты және оның ұлын айқындайды әрі Птолемеймен және оның ұлымен сәйкеседі. Ілияс пен оның балаларына арналған хабар соңғы күндерде, «Жаратқан Иенің ұлы да қорқынышты күні» қарсаңында келеді; Рафия мен Паней шайқастары да дәл сол жерде орналасқан.

Міне, Мен сендерге Жаратқан Иенің ұлы да үрейлі күні келместен бұрын Ілияс пайғамбарды жіберемін: ол әкелердің жүрегін балаларға, ал балалардың жүрегін әкелеріне бұрады; Мен келіп, жер бетін қарғысқа ұшыратпауым үшін. Малахи 4:5, 6.

Даниялдың он бірінші тарауындағы он бірінші аятта Ұзиях пен Птоломейдің куәлігі сәйкеседі, әрі Ұзиях өзінің бүлігі мен алапесі басталғаннан кейін он бір жыл өмір сүрді; ал Птоломей барлығы он жеті жыл билік етті, бұл — он бірінші аят пен он бесінші аяттағы шайқастардың арасындағы жылдар санына тең. Б.з.д. 457 жылы басталған 250 жылдық пайғамбарлық Б.з.д. 207 жылы, сол екі шайқастың дәл ортасында аяқталды; Рафиядан он жыл кейін және Паниумнан жеті жыл бұрын. Птоломей IV-тің билігі Б.з.д. 221 жылы

басталып, ол Б.з.д. 204 жылы қайтыс болды, сондықтан Птоломейдің он жеті жылы Рафиядан Паниумға дейінгі он жеті жылдық мерзіммен бір желі емес. Сондай-ақ олар 64 жылы Нероннан басталып, 313 жылы аяқталатын 250 жылдық пайғамбарлықтың қорытындысымен бейнеленетін сол он жеті жыл да емес. 313 жылдан 321 жылғы алғашқы жексенбілік заңға дейін сегіз жыл, ал тоғыз жылдан кейін, 330 жылы, Константин патшалықты шығыс пен батысқа бөлді.

Өте жақын болашақта Путин мен Ресей Украинаны жеңеді, әрі он екінші аятта бейнеленген тарихта Птолемей мен Ұзияхтың іздері қайтадан қайталана бастайды. Інжілдегі екі куә Путин үшін соңғы дағдарысты шіркеу мен мемлекет дағдарысы аясында орналастырады. Олардың бүлігі Иерусалимдегі ғибадатханада көрінді, осылайша Ұзияхтың ғибадатханасы мен дінін пайғамбарлық сілтеменің нүктесі ретінде айқындайды.

«Жасыл» дегенді білдіретін Зеленский — жер-ананы табынатын жасыл саяси қозғалыс арқылы орынды түрде бейнеленетін жаһанданушылық күн тәртібін ұстанатын Еуропалық Одақ пен Біріккен Ұлттар Ұйымының жаһанданушы бюрократтарының қуыршағы. Зеленскийдің актер болғаны лайықты, өйткені оның өзге күштердің өкілі екені айқын, ал оның есімінің «жасыл» деген мағынасы адамзат тарихының шахмат тақтасындағы оның жүрістерін бағыттайтын саяси философияны айқындайды. Зеленский үшін мат сәті таяп қалды.

Осы соңғы тарихта Ұзиях пен Птолемейдің бүлігі тағы да қайталанып көрініс табады, бірақ Птолемей (Путин) Паниум шайқасынан төрт жыл бұрын қайтыс болды, ал оңтүстіктің патшасының соңғы билеушісі жемқор да дәрменсіз регенттердің бірқатарының қолында отырған бес жасар баламен бейнеленеді.

Птолемей V б.з.д. 204 жылы (әкесінің жұмбақ өлімінен кейін) таққа отырғанда бар болғаны шамамен 5–6 жаста еді, әрі оның билігі кезінде Птолемейлер патшалығы біліксіз не жемқор регенттіктердің бірқатарынан сал болып қалды. Алғашқы регенттік б.з.д. 204–202 жылдары болды: ол Птолемей IV-тің өлімі жасырылғаннан және оның анасы Арсиноя III өлтірілгеннен кейін орнады. Сарайдағы ықпалды таңдаулылар — Птолемей IV тұсында ұзақ жылдар бойы қызмет еткен министр Сосибий мен Птолемей IV-тің көңілдесі Агафоклеяның ағасы Агафокл — өздерін регенттер деп жариялады. Олар өздерін қамқоршы етіп көрсететін өсиетті қолдан жасап не сондай өсиетті ұсынды, жас патшаны Агафоклея мен оның әулетінің қарауына берді және ықтимал бақталастарды аластады. Ерте кезеңдегі басқарудың көп бөлігін Сосибий жүргізді.

Шамамен б.з.д. 202 жылы бетбұрыс болды: сол кезде Агафокл үстем регентке айналды, бірақ азғындығы мен жөнсіз басқаруы үшін жұрт оны қатты жек көрді. Александриядағы халық көтерілісі оның тобыр қолынан айуандықпен линчтелуіне әкелді, мұны жас патша атаулы түрде мақұлдады. Одан кейінгі регенттер Пелусийдің әміршісі Тлеполема, содан соң Аристомен болды. Б.з.д. 200 жылғы Паний шайқасы кезіне қарай патшалық регенттер мен сарай кеңесшілерінің осылай алма-кезек ауысып отырған тізбегінің билігі астында болды.

Паниум шайқасында Птолемей әскерлерін майданда Птолемей V-нің өзі емес, регенттік билік тұсында тағайындалған жалдамалы қолбасшы — этолиялық қолбасшы Скопас басқарды. Жас патшаның шынайы билігі болған жоқ — шешімдер, әскери стратегия және патшалықтың жалпы әлсіздігі регенттердің дәрменсіздігінен, ішкі көтерілістерден (жергілікті мысырлықтардың көтерілістері сияқты) және сарай ішіндегі қастандықтардан туындады. Осы тұрақсыздық Антиох III Ұлыға Паниумда Скопасты шешуші түрде талқандауға мүмкіндік беріп, Келесирияны, соның ішінде Яһудеяны да, Птолемейлердің билігінен біржола тартып алуға жол ашты.

Тарихшылар Птолемей IV-тің өлімі уландырудан болды деген ықтималдықты талқылайды; бұл жайт Владимир Ленин, Иосиф Сталин, сондай-ақ оңтүстіктің патшайымы Клеопатра туралы тарихи жорамалдардың да бір бөлігі болып табылады. Путин Украинадағы соғыста жеңіске жетеді, бірақ содан кейін оның күйреуі Кеңес Одағының бұрын украин шіркеуімен ұстап тұрған бақылаушы қарым-қатынасын қайта орнатуға деген тілегінен басталады; ал сол қарым-қатынас 1989 жылы жойылған кезде, бұл солтүстіктің патшасының оңтүстіктің патшасын жеңгенінің нышаны болды.

Украина — Шығыс славян православиесінің бесігі. Ұлы Владимирдің шомылдыру рәсімі 988 жылы Киевте өтті. Кейінірек Константинополь құлағаннан кейін Мәскеу өзін «Үшінші Рим» деп жариялап, өзін барлық орыс жерлерінің, соның ішінде өз «канондық аумағы» ретіндегі Украинаның да заңды мұрагері әрі рухани қамқоршысы ретінде танытты.

Мәскеу Патриархаты Украинаны әрдайым «Бір халық, бір сенім» деген ұранмен Ресейден рухани ажырамас деп қарастырып келді; бұл — Путиннің өзі де қайта-қайта қолданған тіркес. Украина, әсіресе 2014/2022 жылдардан бері, Мәскеудің қадағалауын шынайы рухани аналықтан гөрі отаршылдық және империялық үстемдік ретінде барған сайын көбірек қабылдап келеді. 2026 жылғы ақпан айындағы жағдай бойынша, өзара бәсекелес екі православиелік құрылым бар. Соның бірі — 2019 жылдан бері Константинопольдің Ғаламдық Патриархы Варфоломейден тәуелсіз болып келе жатқан Украина Православие Шіркеуі. Киевте Украина Православие Шіркеуі шынайы ұлттық шіркеу деп есептеледі.

Оқырман сақ болсын: Украина Православие Шіркеуі — Украин Православие шіркеуінен өзге шіркеу. Украин Православие шіркеуі Ресейдің православиесімен байланысты, сондықтан Зеленский оған қарсы шабуыл жасап келеді. Ватикан Зеленскийдің қазірдің өзінде басталып кеткен шабуылдарына қарсы, алайда он екінші аяттағы Путиннің бүлігі оның Рафиядағы жеңісінен кейін болады және әлі келешектегі оқиға.

Украин Православие Шіркеуі тарихи тұрғыдан Мәскеу құрылымымен байланысты болды. 2022 жылғы басып кіруден кейін Украин Православие Шіркеуі 2022 жылғы мамырда толық автономия жариялады, алайда Украинаның мемлекеттік тергеулері (DESS) оның канондық әрі заңдық жағынан Мәскеумен байланысы сақталып отырғанын қайта-қайта мәлімдеп келді. Украина 2024 жылғы тамызда (Зеленский қол қойған) Ресей Православие Шіркеуімен ( «агрессор мемлекетпен» ) байланысты кез келген діни ұйымға тыйым салатын заң қабылдады. Украин Православие Шіркеуіне байланыстарды толық үзу не Киев

Митрополиясын сот шешімімен тарату қатеріне ұшырау жөнінде нұсқама берілді. 2025 жылдың соңы мен 2026 жылдың басындағы жағдай бойынша Украин Православие Шіркеуіне қатысты тінтулер, приходтарды Украин Православие Шіркеуіне көшірулер (2022 жылдан бері 1 300-ден астам), сот істері жалғасуда, сондай-ақ БҰҰ сарапшылары Украин Православие Шіркеуіне қатысты дін бостандығына байланысты алаңдаушылықтар жөнінде ескерту жасауда.

Ватикан Украина Православие Шіркеуін күштеп таратуға бағытталған кез келген әрекетке жария түрде қарсы шықты. Ресей мен Путин мұны канондық Православиеге қарсы ашық қудалау ретінде сипаттайды және кез келген бейбіт келіссөздерде «Орыс православ шіркеулерін» қорғауды айқын талап ретінде алға тартты. Ресейлік насихат Украина Православие Шіркеуін және Украина мемлекетінің оған қарсы шабуылдарын тұрақты түрде «нацизм» деп әрі олар ұсынатын «денацификация» уәдмесінің бір бөлігі ретінде байланыстырып келеді.

Путин өктемдікпен «ғибадатханаға кіреді» де, бүкіл украиналық шіркеу құрылымын қайтадан Мәскеуге бағындыруға ұмтылып, Украин православиесі үстінен толық рухани үстемдікке талап қояды және өзін орыс православиелік әлемінің заңды рухани басшысы ретінде мойындауды талап етеді.

Бұл — Птолемейдің Ең Қасиетті орынға кіруімен дәлме-дәл параллель, ал Ұзиях — хош иісті зат түтетуге ұмтылған Зеленский. Птолемейдің бүлігі Ең Қасиетті орында болды, ал Ұзияхтың бүлігі қасиетті орында болды. «Шекаралықтың» жеңісінен масаттанған, нацизмнің прокси-күшін тоқтатқан оңтүстік патша содан кейін дін саласына ғана тиесілі орынға өктемдікпен аяқ басады. Сонда кенеттен Құдайдың қамқорлықпен жүзеге асқан төмендетуі келеді, және Путин сахнадан жоғалады (Птолемей IV б.з.д. 204 жылы қайтыс болғанындай). «Әлсіз мұрагерлер кезеңінің» билік вакуумынан кейін солтүстік патша зор күшпен қайта оралып, 15-аяттағы заманауи Паний шайқасында жеңіске жетеді.

## Он жеті

Тарихта Рафия мен Паниум шайқастары жол үстіне жол болып өзара тоғысатын жерде он жеті жыл үш рет кездеседі. Империяның шығыс және батыс тақтары неке арқылы біріктірілген Милан жарлығынан бастап, патшалық 330 жылы бөлініп, ажырасқанға дейінгі он жеті жыл. Басталуы мен аяқталуы өзара байланысты тағы екі пайғамбарлық кезеңнің межелік белгілері болып табылатын он жеті жыл. Б.з. 64 жылындағы Нероннан басталып, Ұлы Константин тарихында аяқталған қудалау кезеңі белгіленген. Неронның қудалау кезеңінен Константин бейнелейтін ымыраға өту Смирна қауымынан Пергам қауымына өтуді анықтайды. 313 жыл және Милан жарлығы Смирна қауымының аяқталуын білдіреді, ал он жеті жылдық кезеңнің соңы 330 жыл болып табылады; бұл Даниял 11:24-тегі үш жүз алпыс жылдық пайғамбарлықтың орындалуы еді.

Ол елдің ең құнарлы жерлеріне де бейбіт түрде кіріп, өз әкелері де, әкелерінің әкелері де істемегенді істейді; ол олардың арасына олжа, тоналған дүние және байлық шашады; тіпті ол бекіністерге қарсы өз айла-тәсілдерін де белгілі бір уақытқа дейін ойластырады.

Даниял 11:24.

313 жылдан және Милан жарлығынан басталатын он жеті жыл бір пайғамбарлықтың орындалуымен басталып, басқа бір пайғамбарлықтың орындалуымен аяқталады. Бастауын белгілейтін алғашқы пайғамбарлықтың орындалуы Смирна қауымынан Пергам қауымына өтуді айқындайды, ал сол он жеті жылдың аяқталуын белгілейтін пайғамбарлық Римнің шығыс және батыс Рим болып бөлінуін айқындайды. Бұл он жеті жыл қандай да бір нақты он жеті жылдық жариялаумен емес, пайғамбарлық тарихпен айқындалады. Екінші қауымның үшінші қауымнан бөлінуінің альфасы 360 жылдық уақыт пайғамбарлығының орындалуында империяның шығыс пен батысқа бөлінуімен сәйкес келді. Осы екі пайғамбарлық он жеті жылдық кезеңді белгілейді, әрі егер он жеті жарамды пайғамбарлық рәміз болса, олар екі не үш куәгердің айғақтығы негізінде заңды пайғамбарлық кезең ретінде дәлелденуге тиіс.

Сол куәгерлер б.з.д. 457 жылы басталған тағы бір 250 жылдық кезеңде бар. Сол күні Даниял 8:14-тегі 2 300 жылдық пайғамбарлық басталды. Б.з.д. 457 жыл — пайғамбарлық бастапқы нүкте әрі орныққан пайғамбарлық межетас. Одан болашаққа қарай 250 жылды созсаңыз, б.з.д. 207 жылға жетесіз; бұл — Рафия мен Паниум шайқастарының арасындағы тарих. Рафия мен Паниум шайқастарын бір-бірінен ажыратуға болмайды, өйткені екеуіне де Ұлы Антиох қатысқан. Б.з.д. 217 жылғы Рафия шайқасынан б.з.д. 200 жылғы Паниум шайқасына дейін он жеті жыл бар. 2 300 жылдық пайғамбарлық басында диспенсацияның ауысуын көрсетеді: үшінші жарлық Яһуданың ұлттық егемендігін қалпына келтірді; ал соңында да диспенсацияның ауысуы болды, Мәсіх Қасиетті орыннан Ең Қасиетті орынға өтті. Б.з.д. 207 жыл Яһудея үстінен Мысыр билігінің диспенсациясынан даңқты жер үстінен Селевкилік билік диспенсациясына өтуді білдіреді. Даңқты жер үстінен Селевкилік бақылау диспенсациясы б.з.д. 167 жылы Маккавейлер көтерілісін туғызды.

Нерон дәуірінің 250 жылы ҰЛЫ Константиннің тарихымен аяқталады, ал екі шайқастың арасындағы қорытындыланатын 250 жыл — ҰЛЫ Антиохтың тарихы. Рафия шайқасында IV Птолемей ҰЛЫ Антиохты жеңді, ал Птолемей он жеті жыл патшалық құрды. Екі 250 жылдық кезеңнің де ішінде айқын он жеті жылдық кезең бар. Екеуі де ҰЛЫ деген атпен белгілі әміршінің тарихында аяқталады. Екі 250 жылдық кезең де орныққан пайғамбарлық межеден басталады және екеуі де орныққан пайғамбарлық межеде аяқталады.

Америка Құрама Штаттары 1776 жылғы 4 шілдеде басталды, ал 250 жыл өткен соң бұл сені 2026 жылғы 4 шілдеге алып келеді; сол күні Американы «ұлы» өтуді көздейтін тұлға ретінде белгілі Дональд Трамп осы 250 жылдықты атап өтпек. 2026 жыл, б.з.д. 457 жылдан бергі 250 жыл іспетті, қазіргі Рафия мен Паниум шайқастарының тарихының қақ ортасында аяқталады; бұл тарих Украин соғысы және Үшінші дүниежүзілік соғыс ретінде белгілі. Оңтүстіктің патшасының билігі, алғашқы жексенбілік заңның кезеңі және Рафия шайқасынан Паниумға дейінгі кезең — бәрі бірдей пайғамбарлық тарихпен байланысты он жеті жылдан тұратын үш кезеңді береді. Екі жүз елу жылдық үш кезеңнің барлығы бірдей пайғамбарлық тарихтарда бір мезгілде келіп тоғысады. Осы 250 жылдық үш кезең Дональд Трамппен байланысты тарихпен ұштасқан пайғамбарлық ақиқаттың үш желісін

орнықтырады; ол не Ұлы Константин, не Ұлы Антиох ретінде бейнеленеді.

250 жылдық үш желі соңғы күндердің үш түрлі, бірақ бірін-бірі толықтыратын көрінісін береді. Нероның желісі ымыраға келудің он жеті жылдық тарихын айқындайды; бұл тарих аңның мүсінінің қалыптасуының пайғамбарлық сипаттарына дәлме-дәл сай келеді.

“Жаратқан Ие маған аңның бейнесі сынақ уақыты аяқталмай тұрып-ақ құрылатынын анық көрсетті; өйткені ол Құдай халқы үшін ұлы сынақ болмақ, сол арқылы олардың мәңгілік тағдыры шешілетін болады. Сенің ұстанымың қайшылықтардың соншалықты шатасқан үйіндісі болғандықтан, аз ғана адам алданатын болады.

«Аян 13-тарауда бұл тақырып анық түрде баяндалған; [Аян 13:11–17, дәйексөз келтірілген].»

«Бұл — Құдай халқы мөрленбестен бұрын бастан кешіруге тиіс сынақ. Оның заңын ұстану және жалған сенбілікті қабылдаудан бас тарту арқылы Құдайға адалдығын дәлелдегендердің бәрі Ие Құдай Ехобаның туы астына жиналып, тірі Құдайдың мөрін қабылдайды. Ал көктен шыққан ақиқатты тәрк етіп, жексенбілік сенбілікті қабылдайтындар аңның таңбасын алады». Manuscript Releases, 15-том, 15-бет.

Аңның бейнесі — шіркеу мен мемлекеттің бірігуі, әрі бұл қатынаста бақылау шіркеудің қолында болады. Пұтқа табынушылықты христиандықпен біріктіруге ұмтылған Константиннің ымырасы — ақырғы күндердегі ымыраның классикалық үлгісі.

«Қазіргі уақытта Америка Құрама Штаттарында шіркеудің мекемелері мен дәстүрлеріне мемлекеттің қолдауын қамтамасыз етуге бағытталған қозғалыстарда протестанттар папашылдардың ізімен жүріп келеді. Тіпті одан да әрі, олар папалыққа Ескі Дүниеде жоғалтқан үстемдігін протестанттық Америкада қайтадан иеленуі үшін есік ашып отыр. Ал бұл қозғалысқа одан да зор мән беретін жайт — көзделіп отырған басты мақсат жексенбіні сақтауды мәжбүрлеп орындату екендігі; ал бұл — Римнен шыққан және Рим өзінің билігінің белгісі деп мәлімдейтін дәстүр. Протестанттық шіркеулердің ішіне еніп, оларды папалықтың өздерінен бұрын істеген жексенбіні дәріптеу ісін дәл солай атқаруға жетелеп отырған нәрсе — папалықтың рухы, яғни дүниелік әдет-ғұрыптарға бейімделу рухы, Құдайдың өсиеттерінен жоғары адамдық дәстүрлерді қастерлеу рухы.»

«Егер оқырман жуықта болатын қақтығыста қолданылатын күштерді түсінгісі келсе, оған Римнің өткен замандарда сол мақсат үшін пайдаланған құралдарының тарихын ғана қадағалау жеткілікті. Егер ол папистер мен протестанттардың өздерінің догмаларын қабылдамайтындарға біріге отырып қалай қарайтынын білгісі келсе, Римнің сенбі күніне және оны қорғаушыларға қатысты танытқан рухына қарасын.

«Зайырлы билік қолдап отырған патшалық жарлықтар, жалпыға ортақ кеңестер және шіркеу қаулылары — мүшріктік мейрамның христиан әлемінде құрметті орынға көтерілуіне апарған сатылар болды. Жексенбі күнін сақтауды міндеттеген алғашқы жария шара — Константин шығарған заң еді. (A.D. 321) Бұл жарлық қала тұрғындарының “қасиетті күн — күн күнінде” тынығуын талап етті, бірақ ауыл адамдарына егіншілік істерін жалғастыруға рұқсат берді. Шын мәнінде, бұл мүшріктік

сипаттағы заң болғанымен, ол император тарапынан оның христиандықты аты ғана қабылдағанынан кейін күшіне енгізілді». The Great Controversy, 574.

Жексенбілік заңға алып келген және тағы да алып баратын ымыраға келудің үдерісі 313-тен 330 жылға дейінгі он жеті жылдық кезең арқылы бейнеленеді, бұл тарихтың ортаңғы нүктесі ретінде 321 жылғы алғашқы жексенбілік заңмен көрсетілген. Басында шығыс пен батыстың некелесуі болды, ал соңында шығыс пен батыстың ажырасуы болды. Алғашқы жексенбілік заң — бүлікті білдіретін ортаңғы межелік белгі, дәл сол сияқты еврей әліпбиінің он үшінші әрпі, оның алдында бірінші әріп, ал соңынан әліпбидің жиырма екінші әрі соңғы әрпі келгенде, еврейше «ақиқат» деген сөзді құрайды. Бастағы неке мен соңындағы ажырасу альфа әрпінің омега әрпімен үйлесімде екенін айқындайды. Нероннан басталған 250 жылдық кезең Мәсіхтің таңбасына ие, әрі ол ақырғы күндердегі қазіргі ақиқаттың бір тақырыбы туралы айтады.

Б.з.д. 457 жылдан басталатын 250 жылдық кезең Рафиядан Паниумға дейінгі он жеті жылдық кезеңнің ішінде тұрған Ұлы Антиох бейнелейтін мемлекеттік саясатқа баса назар аударады. Біз мұны мемлекеттік саясат деп түсінеміз, өйткені б.з.д. 457 жылы 2 300 жылдық пайғамбарлық та басталды. Бұл 2 300 жыл — Құдайдың құтқару ісі туралы айтатын пайғамбарлықтың ішкі желісі, ол шіркеулік саясаттың нышанымен үйлеседі. Нероннан басталған 250 жылдық кезеңнен өзгеше, б.з.д. 457 жылы басталатын кезең Американы, содан кейін дүниені ұлы етуге ұмтылып, мың жылдық бейбітшіліктің алтын ғасыры туралы қате католиктік тұжырымдаманы насихаттап жүрген Американың соңғы президентінің саяси рөліне қатысты.

Аян кітабының он үшінші тарауындағы жер аңына теңестірілген Америка Құрама Штаттарының 250 жылы Киелі кітап пайғамбарлығындағы алтыншы патшалықтың қорытындысын айқындайды; ол соғыс ортасында қалай басталса, солай аяқталады. Тарихта жеңімпаздар сақталып қалатын тарихи жазбаның сипатын айқындайды. Айдаһардың қуатымен әрекет ететін жаһанданушы демократтар қазіргі анархияны революция деп қарайды, ал сөзі көп те ісі жоқ республикашылдар осы қазіргі тарихты азаматтық соғыс деп қарайды. Демократтар Киелі кітап пайғамбарлығындағы айдаһардың өкілдері, ал республикашылдар жолдан тайған протестанттар ретінде бейнеленеді, немесе Аян кітабының он алтыншы тарауындағы Жоханның сөзімен айтқанда, олар — жалған пайғамбар. Америка Құрама Штаттары революциялық соғыспен басталды және революциялық соғыспен аяқталады. Республикашылдар партиясы азаматтық соғыста басталды және азаматтық соғыспен аяқталады. Республикашылдар демократтар революция деп атайтын азаматтық соғысты көреді.

Трамп, соңғы республикалық президент ретінде, Азаматтық соғыстың сыртқы тарихында келген алғашқы республикалық президенттің пайғамбарлық сипаттарын иеленеді. Линкольннің сыртқы Азаматтық соғысы Ишая пайғамбардың жетінші тарау, сегізінші аяттағы 1863 жылы аяқталған пайғамбарлығының ішкі тарихы да болды; дәл сол жылы Азат ету туралы Жарлық жарияланды. Екі партияның арасындағы айырмашылық — негізгі әрі іргелі пайғамбарлық қағида. Ол Қабыл мен Әбілден басталды, ал Мәсіхтің заманында олар



бір Әбілді өлтіруге тиіс болған Қабылдың екі тобы — саддукейлер мен парызшылдар арқылы бейнеленді.

Парызшылдар мен саддукейлер әртүрлі себептермен болса да, Өздерінің Мәсіхін айқышқа шегелеуге келіскендерді бейнелейді; алайда қалай болғанда да, бұл — келісім еді.

Парызшылдар заңды ұстанамыз деп мәлімдеді, бірақ оны ұстанған жоқ, дәл республикалықтар сияқты. Парызшылдар бастапқы Құдайлық заңды қорғаймыз деп жариялады, бірақ заңды өздерінің тар өрісті, теріс логикасы арқылы түсіндірді. Парызшылдар үшін бастапқы Заң қандай болса, республикалықтар үшін Конституция да сондай — өздері қолдаймыз деп мәлімдейтін, бірақ шын мәнінде қолдамайтын сол Конституцияның өзі. Саддукейлер Құдайдың құдіретін жоққа шығарды, әрі парызшылдардан саны аз топ болғанына қарамастан, Мәсіхтің заманында Яһудеяның діни әрі саяси кеңістігін саддукейлер билеп-төстеді. Демократтар республикалықтардан гөрі саны аздау топ, соншалық аз болғандықтан, билікте қалу үшін олар алдауға мәжбүр; бірақ сонда да билікте қалып қояды, өйткені баршаға тең әділдікті қорғаймыз деп мәлімдейтін қарсыластары өздері қорғаймыз дейтін заң қағидаттарын жүзеге асыру үшін ештеңе істемейді.

Күн астында жаңа еш нәрсе жоқ, әрі Америка Құрама Штаттарындағы екі саяси партия да пайғамбарлық көріністің бір бөлігі болып табылады, дәл сол сияқты парызшылдар мен саддукейлер де сондай болған. Әрине, осы пайғамбарлық желі бойында басқа да көптеген параллельдер бар, бірақ тек бір-біріне қарсылас бола тұра, киелілікке қарсы бірігетін осы екі қасиетсіз биліктің пайғамбарлық байланысын көрген кезде ғана Птолемей мен Ұзияхты дұрыс қырынан көре бастайсың. Оңтүстіктің осы екі патшасы да бір ғибадатханада құрбандық шалуға әрекеттенді, алайда Мысырдан шыққан Птолемей айдаһар билігін — Демократтарды білдіреді. Ал Яһудея патшасы ретіндегі Ұзиях даңқты жердің басшысы болып табылады, ол — жолдан тайған протестантизм, немесе жалған пайғамбар — Республикашылдар.

Айдаһар мен жалған пайғамбардың арасындағы байланыс Кармил тауында классикалық түрде бейнеленген. Сол тауда Ахаб айдаһарды, ал Езабелдің Бағал мен Астарта пайғамбарлары Илиясқа қарсы тұрған жалған пайғамбарларды бейнеледі. Езабел болып табылатын аң әлі де Самарияда сахна сыртында тұрған еді. Жалған пайғамбармен біріккен айдаһар айқышта пұтқа табынушы Рим мен яһудилердің бірігуі арқылы да бейнеленді, сол сияқты жексенбілік заң кезінде демократтар мен республикашылдардың бірігуі де солай болады. Біріккен биліктің құрамдас бөліктері жердегі аңның республикашыл мүйізінің ішіндегі демократтар мен республикашылдар арқылы бейнеленеді. Сол екі қасиетсіз саяси билік Қабыл арқылы бейнеленеді, ал Әбілдің ұрпағы да екі жақты бөлініске ие.

Қабылдың сыртқы әулетіне қатысты ішкі әулет болып табылатын Әбілдің әулеті екі түрлі пәк қыздар тобы арқылы бейнеленеді. Америка Құрама Штаттары болып табылатын жердегі аңның протестанттық мүйізінің ілгерілеуі 1798 жылы, Америка Құрама Штаттары Киелі кітаптағы пайғамбарлықтың алтыншы патшалығы болған кезде, Сардис қауымынан басталатын діни тазартулар тізбегімен бейнеленеді. Сардис өзін тіріміз деп атайтын атағы

бар, бірақ өлі қауым еді. 1798 жылға қарай папалық шіркеуден бөлініп шыққан протестанттық ағымдар Римге қайта оралып та болған еді. Мәсіхшілер алғаш рет Антиохияда мәсіхшілер деп аталды.

«Антиохияда шәкірттер алғаш рет мәсіхшілер деп аталды. Бұл атау оларға Мәсіх олардың уағызының, тәлімінің және әңгімесінің басты өзегі болғандықтан берілді. Олар Оның жер бетіндегі қызметі күндерінде болған оқиғаларды, шәкірттері Оның жеке қатысуының батасына кенелген сол күндерде болған жайттарды, үнемі қайта-қайта еске алып айтатын. Олар Оның ілімдері мен сауықтыру кереметтері туралы жалықпай толғанатын. Дірілдеген ерінмен, көздеріне жас алып, олар Оның бағындағы азап шегуі, сатылып берілуі, сотталуы және өлімге кесілуі туралы, сондай-ақ жауларының Оған көрсеткен қорлығы мен азабына қандай сабырлылықпен және кішіпейілділікпен төзгені туралы, әрі Өздерін қудалағандар үшін Құдайға тән аяушылықпен қалай дұға еткені туралы айтатын. Оның қайта тірілуі мен көкке көтерілуі, сондай-ақ құлаған адамзат үшін Көкте Ара түсуші ретіндегі қызметі — олар қуана-қуана тоқталатын тақырыптар еді. Олар Мәсіхті уағыздап, Құдайға Оны арқылы дұға бағыштағандықтан, басқа ұлт адамдарының оларды мәсіхшілер деп атауы әбден орынды еді.»

«Оларға “Мәсіхші” деген атты берген — Құдайдың Өзі. Бұл — Мәсікке қосылатындардың бәріне берілген патшалық есім. Кейінірек Жақып осы есім туралы былай деп жазды: “Байлар сендерді езгілемей ме, әрі сот орындарының алдына сүйремей ме? Сендер аталатын сол қадірлі есімді олар қорламай ма?” Жақып 2:6, 7. Ал Петір былай деп мәлімдеді: “Егер біреу Мәсіхші ретінде азап шексе, ұялмасын, қайта осы үшін Құдайды дәріптесін”. “Егер Мәсіхтің есімі үшін қорлық көрсеңдер, бақыттысыңдар; өйткені ұлылықтың және Құдайдың Рухы сендердің үсттерінде тынығады”. 1 Петір 4:16, 14.» Елшілердің істері, 157.

Ефес қауымына мәсіхшілік атауы берілді, бұл қудаланған Смирна қауымына алып келді; одан кейін тарихта Пергамның ымыраға түскен қауымы келді. Папалық таққа отырған кезде, айырылу Құдайдың шынайы қауымын шөлдегі қауым ретінде айқындады. Рим қауымы Тиатира еді. Мың екі жүз алпыс жылдық шөл кезеңінің соңында протестантизм қауымы пайда болды, және сол сәттен бастап протестанттық мүйіз Құдайдың сынақтары мен тазартуларының киелі тізбегі арқылы бейнеленеді.

Протестантизм 1517 жылы Мартин Лютер өзінің 95 тезисін есікке шегелеп қаққан кезде басталды, ал содан «23» жыл өткен соң, 1540 жылы, иезуиттер ордені пайда болды. 2013 жылы Аббақұқтың Кестелерінің 95-ші әрі соңғы таныстырылымы есікке шегеленіп ілінді, ал 2013 жылғы 13 наурызда алғашқы иезуит папасы таққа отырғызылды. Мартин Лютер сол тарихтың өзінде папа Лев тарапынан аластатылды. Енді өзіңіз пайымдап көріңіз...

1798 жылы Сардис шіркеуі өзін «протестант» деген атқа берікпіз деп мәлімдеді, бірақ Римге қайта оралу арқылы олар өз атын ақтамай-ақ қойған еді. 1844 жылы миллериттік адвентизм протестантизмнің алауын қолға алған кезде, олар Құдай Өз ғибадатханасын орналастырған Яһудадағы руға қандас туыс болған халық — Исраилдің алғашқы патшасы Еробоғамға қарсы әшкерелеуді білдірді. Еробоғам өз халқының бұрынғы құлдығын бейнелеген дінге

негізделген жалған үлгіні орнатты. Ол осы оқиғамен байланысты бүкіл пайғамбарлық мән-маңызымен бірге аңның мүсінін тұрғызған Наронның іргелі бүлігін қайталады. Бірақ өзінің арнау рәсімінде миллериттік адвентизм оның шынайы ғибадатты Құдай тұратын киелі орынға бағыттауды жалғастыруға құлықсыздығын әшкереледі. Еробоғам құлшылықтың назарын Бетел мен Данда болуын қалады, бұл 1844 жылы Мәсіхтің соңынан Ең Киелі Орынға кіруден бас тартқан Сардистегілерді бейнелейді.

Миллерлік адвентизм Рим дініне қайта оралуды таңдады және Миллердің хабарын теріске шығару арқылы жалған пайғамбарлар екені әшкереленгендердің дәл сол доктриналық уәждерін жеті уақыт туралы пайғамбарлық хабарды теріске шығаруларын ақтау үшін өздеріне теологиялық ұстаз етіп қабылдады. Миллерлік адвентизм де, тіл алмаған пайғамбар сияқты, Құдайдың басшылығына ерудің орнына өз жолын таңдады. Пайғамбарлық тарихта Протестанттық реформациядан бері дана және ақымақ қыздарды айыру мен тазарту сынақтарының бәрінде ақымақтардың таңдайтын жолы — өзің құтқарылып шығарылған жердің табынуына қайта оралатын жол; әрі айтылатындай, «барлық жолдар Римге апарады». Еремияның көне жолдарынан басқасы.

Протестанттық реформация Құдай халқын Уәде етілген жерге алып кіру үшін Мұсаның Мысырға қайта оралуымен бейнеленген еді. Құлдық жерінен шыққаннан кейін Құдай Өзінің таңдап алған халқына Өз заңын беруді мақсат етті. Мұса мен Протестанттық реформацияның желісінде құтқарылудан кейін-ақ бүлік бірден көрінді. Құдай тірі аты бармыз деп мәлімдеген, бірақ Уильям Миллердің хабары кезінде өлі болып шыққан Сардис халқын сынады. 1844 жылы екі рет тазарту болды: біріншісі — өздерін протестантпыз деп мәлімдеген, бірақ өлі екендері дәлелденген Сардис шіркеуінің тазартылуы; содан кейін сол жылдың өзінде он қыз туралы астарлы әңгіменің орындалуы ретінде миллериттер де тазартылды.

Демократтар мен республикалықтар бірігіп, Аян кітабының он үшінші тарауындағы жерден шыққан аңның республикалық мүйізін құрайтын екі саяси тапты білдіреді. Даналы қыздар мен ақылсыз қыздар бірігіп, жерден шыққан аңның протестанттық мүйізін құрайтын екі діни тапты білдіреді. Даналы қыздар Антиохияда алғаш берілген есімге ие. Даналы қыздар — мәсіхшілер, бірақ олар сондай-ақ есім алуға уәде берілген Филадельфиялықтар да болып табылады.

Жеңгенді Мен Құдайымның ғибадатханасында бір тірек етемін, және ол енді одан тысқа шықпайды; әрі оның үстіне Мен Құдайымның атын, Құдайымның қаласының атын — Құдайымнан көктен түсетін жаңа Иерусалимнің атын — және Өзімнің жаңа атымды жазамын. Аян 3:12.

Құдай Өз халқын алғаш рет «христиан» деп атаған жер — Антиохия болды, ал жүз қырық төрт мыңның Лаодикия қозғалысы жүз қырық төрт мыңның Филадельфия қозғалысына ауысатын тарих — сондай-ақ Антиохия қаласы кімнің құрметіне аталған болса, сол Ұлы Антиохтың тарихы, әрі ол Рафия мен Паниум шайқастарының арасындағы 250 жылдық кезеңнің соңында бейнеленеді.

Бұл мәселелерді келесі мақалада жалғастырамыз.